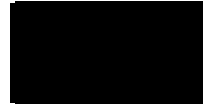

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 189/2023
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 18. října 2023

ŽADATELKA:

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 13. 10. 2023, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě č.j. 51 C 24/2012 - 272 a rozhodnutí odvolacího soudu č.j. 29 Co 334/2022 – 301.

příloha: 2x

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

USNESENÍ

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Hanou Cholastovou ve věci

žalobce: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, IČO 72080043
sídlem 1. máje 97/25, 460 07 Liberec

proti
žalované:

[REDAKCE]
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Voglem
sídlem Sokolovské nám. 312/1, 460 01 Liberec

o určení neúčinnosti darovací smlouvy

o obnovu řízení

takto:

- I. Žaloba na obnovu řízení ze dne 3. 3. 2022 se zamítá.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o obnovu řízení.

Odůvodnění:

Žalovaná se žalobou ze dne 3. 3. 2022, která byla soudu doručena dne 4. 3. 2022, domáhala obnovy řízení. Žalovaná odkazuje na tvrzení žalobce o existenci pohledávek za [REDAKCE] jako nedoplatků na daních, nezaplaceného příslušenství daně, které byly vyměřeny dodatečným platebním výměrem ze dne [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] [REDAKCE] platebním výměrem na úrok z prodlení ze dne [REDAKCE] z důvodu, že výdajové doklady, kterými [REDAKCE] platil za vykonané práce byly pouze fiktivní a tyto práce ve skutečnosti nikdy provedeny nebyly. Proto neměl existovat nárok syna žalované [REDAKCE] na odpočet těchto nákladů, a proto byly vystaveny tyto platební výměry. Soudy měly po provedeném řízení dospět k závěru, že se jedná o řádné pohledávky, měly za to, že žalovaná neprokázala jejich neexistenci. Žalovaná tvrdí opakovaný návrh na přerušování řízení s odkazem na trestní řízení manžela žalované [REDAKCE] (dále jen [REDAKCE]), který vedl podnikání [REDAKCE] a dále odkázala na tvrzení, že [REDAKCE] se stal obětí podvodu ze strany dalších osob. Žalovaná odkazuje na rozsudek Okresního soudu v České Lípě, č.j. 31 T 116/2013-1417, kterým byl [REDAKCE] pravomocně zproštěn obžaloby, kdy v obžalobě označený skutek není trestným činem (zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2, písm. c) trestního zákoníku. Žalovaná uvádí, že se v případě trestního řízení jednalo o stejné faktury, které žalobce neuznal a měl je za fiktivní. Trestní soud pak dospěl k jinému závěru, rozsudek trestního soudu je závazný i pro ostatní řízení, a to nejen soudní, ale i správní, proto vydané platební výměry nemohou obstát. Žalovaná tvrdí, že označeným rozsudkem bylo jednoznačně prokázáno, že důvody, pro které byla platební výměry vydány, neexistují, tedy, že

platební výměry neměly být nikdy vydány. Mělo být prokázáno, že práce byly provedeny jinými subjekty, pokud byly provedeny, byly na ně vystaveny faktury, které potom [REDAKCE] po právu uhradil. Pokud by tak neučinil, porušil by právní povinnost, mohlo by dojít k naplnění trestní odpovědnosti. Žalovaná uvádí, že k tomuto nabízela velké množství důkazů, které v občanskoprávním řízení nebyly provedeny, ale byly z velké většiny provedeny v trestním řízení se závěrem soudu, že se nejedná o trestný čin. Stejně tak byl v trestním řízení proveden posudek [REDAKCE], který dospěl ke stejným, výše uvedeným závěrům. Žalovaná poukazuje na skutečnost, že [REDAKCE] byl ve skutečnosti poškozeným, stal se obětí podvodu, pachatel má být pan [REDAKCE] dvojí trestní oznámení syna nebylo úspěšné. Žalovaná tvrdí, že žalobce nemá vůči ní ani synovi žádnou platnou a splatnou pohledávku, nemohl se důvodně domáhat určení relativní neplatnosti napadeného jednání vůči žalované, neboť pokud nemá žádnou pravou a skutečnou pohledávku, tak nemohl napadeným jednáním nikterak poškozen, nemůže se domáhat relativní neplatnosti vůči němu. Protože tento důkaz neexistoval v době vyhlášení obou rozsudků, je možné jej uplatnit pouze v rámci žaloby na obnovu řízení. Rozsudek byl obhájci doručen dne 25. 1. 2022, synovi žalované v únoru 2022, žalovaná se o něm dozvěděla dne 23. 2. 2022, žaloba je proto podána do 3 měsíců, co se o uvedeném dozvěděla, do tří let od doby, než bylo v samotné věci rozhodnuto. Oba rozsudky jsou napadeny v celém rozsahu, žalovaná navrhuje, aby soud povolil obnovu řízení.

Žalobce s podaným návrhem na obnovu řízení nesouhlasil. Předmětné pohledávky jsou pravomocné, vykonatelné a vymahatelné podle ustanovení zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, zakládají i nadále vymahatelný nárok ve vztahu mezi žalobcem a dlužníkem, který by mohl zaniknout pouze splněním nebo zrušením exekučního titulu. Správce daně nadále trvá na jeho stanovisku na určení neúčinnosti darovací smlouvy. Daňový subjekt [REDAKCE] se již v průběhu daňové kontroly snažil zbavit obchodního majetku fyzické osoby – [REDAKCE] převést majetek na třetí osoby a vyhnout se případnému dopadu daňové exekuce. Z odůvodnění rozsudku Okresního soudu v České Lípě, sp. zn. 31 T 116/2013-1417, má plynout, že důvodem pro zproštění obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, byla skutečnost, že se orgánům činným v trestním řízení nepodařilo bez pochybností zjistit, že by k výkonu prací, jejich převzetí a fakturaci nedošlo, pokud k nim chybí příslušná a konkrétní dokumentace, což muselo být hodnoceno ve prospěch obhajoby. Trestní soud má dále zmiňovat značné rozpory ve výpovědích a nemožnost zrekonstruovat skutkový stav tak, aby o něm nevznikaly důvodné pochybnosti. Taktéž měl poukázat na závěr příbraného znalce, že pokud nejsou stavební práce řádně zdokumentovány, nelze se vyjádřit k jejich skutečnému rozsahu, dané stavby nemohou být znalcem řádně posouzeny. Soud pak měl uzavřít, že v dané situaci existují pochybnosti o subjektu trestné činnosti a dále pochybnosti, zda zdanitelná plnění nebyla provedena. Rozsudek trestního soudu nemůže výsledek předmětného daňového řízení nijak ovlivnit.

Soud v dané věci rozhodoval bez nařízení jednání (§115a o.s.ř.), přičemž, jak žalobce, tak žalovaná proti tomuto procesnímu postupu soudu nevznesli žádných námitek.

Ve věci samotné soud rozsudkem ze dne 20. 4. 2018, č.j. 51 C 24/2012-168, určil, že darovací smlouva ze dne [REDAKCE] s právními účinky vkladu práva ke dni [REDAKCE], vkladem práva povoleným pod č. j. [REDAKCE] registrovaná Katastrálním úřadem pro [REDAKCE] kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] kterou dárce [REDAKCE] daroval žalované [REDAKCE] bytem tamtéž, budovu č. p. [REDAKCE] která je součástí pozemku p. č. [REDAKCE] pozemek p. č. [REDAKCE] (zastavěná plocha a nádvoří), pozemek p.č. [REDAKCE] (zahrada), pozemek p. č. [REDAKCE] (ostatní plocha), pozemek p. č. [REDAKCE] (ostatní plocha), katastrální území [REDAKCE] vše zapsáno na listu vlastnictví č. [REDAKCE] v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro [REDAKCE] kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] je vůči žalobci neúčinná. Rozsudkem Krajského soud v Ústí

nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 20. 6. 2019, č.j. 29 Co 77/2019-207, byl rozsudek okresního soudu potvrzen.

Podle § 228 odst. 1 zákona č. 99/1963S Sb., občanského soudního řádu, žalobou na obnovu řízení účastník může napadnout pravomocný rozsudek nebo pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé: a) jsou-li tu skutečnosti, rozhodnutí nebo důkazy, které bez své viny nemohl použít v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a § 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci; b) lze-li provést důkazy, které nemohly být provedeny v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a § 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci. Podle § 233 odst. 1 o. s. ř. žaloba na obnovu řízení musí být podána ve lhůtě 3 měsíců od té doby, kdy ten, kdo obnovu navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy řízení, nebo od doby, kdy jej mohl uplatnit; běh této lhůty však neskončí před uplynutím tří měsíců od právní moci rozhodnutí.

Žaloba na obnovu řízení je včasná, soud ověřil, že obhájci [REDAKCE] (a současně zástupci žalované v tomto řízení) byl trestní rozsudek doručen dne 25. 1. 2022, právní moc napadených rozhodnutí v tomto řízení nastala dne 25. 7. 2019.

Podle § 135 odst. 1 o. s. ř. soud je vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu; soud však není vázán rozhodnutím v blokovém řízení. Podle § 135 odst. 2 o. s. ř. jinak otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu, může soud posoudit sám. Bylo-li však o takové otázce vydáno příslušným orgánem rozhodnutí, soud z něho vychází.

Žalovaná spojuje důvod obnovy řízení s rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 11. 2021, č.j. 31 T 116/2013-1417 s tím, že se má ve smyslu § 228 odst. 1 písm. a) o. s. ř. jednat o důkaz, který bez své viny nemohl použít před soudem prvního stupně, popř. před odvolacím soudem, pokud pro něj mohou přivodit příznivější rozhodnutí ve věci.

Soud je však toho názoru, že předmětný trestní rozsudek nemůže být důvodem pro obnovu řízení ve věci určení neúčinnosti darovací smlouvy, neboť by žalované nemohl přivodit příznivější rozhodnutí ve věci, tedy, že by předmětným rozhodnutím trestního soudu prokázala neexistenci vymahatelných pohledávek žalobce (platební výměry [REDAKCE]

[REDAKCE] e
[REDAKCE] j.
[REDAKCE] platební výměr na úrok
z prodlení ze dne [REDAKCE]

Soud z rozsudku ze dne 2. 11. 2021, č.j. 31 T 116/2013-1417, zjistil, že obžalovaný [REDAKCE] byl podle § 226 písm. b) trestního řádu **zproštěn obžaloby**, že (zobecněno dle jednotlivých bodů rozsudku) jako osoba zmocněná k veškerému vedení a řízení podnikatelské činnosti svého syna [REDAKCE] v přesně nezjištěné době od 1. 10. 2008 do 31. 12. 2008, od 1. 4. 2009 do 30. 6. 2009 nechal synovu účetní [REDAKCE] [REDAKCE] zaevidovat do účetnictví [REDAKCE] jako pravé listiny označené jako faktury, a to spolu s výdajovými účetními doklady dokládajícími tvrzené uhrazení vystavených faktur, dle kterých měla společnost [REDAKCE] dále také živnostník [REDAKCE] [REDAKCE] provést pro [REDAKCE] práce v určité hodnotě, o nichž věděl, že jsou

nepravdivé, neboť společnost [redacted] pro [redacted] žádné práce neprovedla, žádné takové plnění nebylo uskutečněno a uvedenou společností nebyl takové listiny vystaveny ani potvrzeny, což zamlčel jak [redacted] tak i [redacted] přičemž toho jednání se dopustil proto, aby plnění dle těchto zfalšovaných dokumentů bylo účetní zohledněno v účetnictví a zejména v daňovém přiznání [redacted] k dani z přidané hodnoty, neboť [redacted] byl v předmětné době plátcem daně, a tím došlo ke zdánlivému snížení daňové povinnosti [redacted], což se také stalo a v daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty připraveném [redacted] a podaném na Finančním úřadu v [redacted] byly dle vůle obviněného a v souladu s jím předloženými nepravdivými doklady jako částky daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, uplatněny jednotlivé částky, odpovídající dani z přidané hodnoty, jenž měly být [redacted] zaplacený, pokud by pro něj skutečně byly práce společností [redacted] provedeny, čímž [redacted] o tyto částky zkrátit daň z přidané hodnoty plátce [redacted] a tímto jednáním způsobil škodu ČR jednající Finančním úřadem v [redacted]. Uvedené se mělo týkat období od 1. 10. 2008 do 31. 12. 2008 [redacted], od 1. 4. 2009 do 31. 6. 2009 [redacted] od 1. 7. 2009 do 30. 9. 2009 [redacted], od 1. 4. 2010 do 30. 4. 2010 [redacted] [redacted], od 1. 5. 2010 do 31. 5. 2010 [redacted], od 1. 6. 2010 do 30. 6. 2010 [redacted], od 1. 7. 2010 do 31. 7. 2010 [redacted], od 1. 8. 2010 do 30. 8. 2010 [redacted], od 1. 9. 2010 do 30. 9. 2010 [redacted] od 1. 10. 2010 do 31. 10. 2010 [redacted], od 1. 11. 2010 do 30. 11. 2010 [redacted], uvedeným jednáním dle bodu 1 – 11 předmětného rozsudku měla být způsobena škoda České republiky jednající Finančním úřadem v [redacted] ve výši 2 643 429,11 Kč. [redacted] tím měl ve značném rozsahu zkrátit daň a spáchat zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, ale byl zproštěn obžaloby, protože v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Z odůvodnění trestního rozsudku pak soud zjistil, že z provedeného dokazování dospěl trestní soud k závěru, že vznikly takové pochybnosti o naplněné celé skutkové podstaty žalovaného trestného činu, že je na místě postupovat ve prospěch obžalovaného [redacted] a obžaloby jej zprostit. Nebylo bez pochybností zjištěno, že by k výkonu prací, jejich převzetí a fakturaci nedošlo, pokud k nim chybí příslušná a konkrétní dokumentace, což bylo hodnoceno ve prospěch obhajoby. V trestním řízení ustanovený znalec odkázal na to, že všechny akce byly dokladovány pouze částečně a vždy chybí podstatné informace k tomu, aby mohla být daná stavba posouzena.

Předmětný trestní rozsudek je rozsudkem, kterým bylo rozhodnuto o zproštění obžaloby [redacted], neboť stíhaný skutek nebyl trestným činem. Podle § 135 odst. 1 o. s. ř. se nejedná o rozhodnutí, kterým by byl soud v nalézacím řízení vázán, nebylo jím totiž rozhodnuto o spáchání trestného činu a nebylo rozhodnuto o osobě, která jej spáchala. Jedná se o tzv. zprošťující rozsudek, soud by jím v případě obnoveného řízení o určení neúčinnosti darovací smlouvy vázán nebyl a není zřejmé, čím by mohl tento rozsudek přivodit pro žalovanou příznivější rozhodnutí ve věci samé, jak má na mysli § 228 odst. 1 písm. a) o. s. ř., neboť by jím nemohla být jednoznačně prokázána neexistence všech vymahatelných pohledávek žalobce, jak jsou shora specifikovány odkazem na jednotlivé platební výměry.

Soud proto žalobu na obnovu řízení o určení neúčinnosti darovací smlouvy podle § 235e odst. 1 o. s. ř. zamítl, neboť nedošlo k naplnění důvodů pro obnovu řízení podle § 228 odst. 1 písm. a, písm. b) o. s. ř.

V řízení o žalobě na obnovu řízení byl zcela úspěšný žalobce (§ 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 235a odst. 2 o. s. ř.), žalovaná byla neúspěšná. Žalobce však na náhradě nákladů řízení o obnově řízení ničeho nežádal, soud proto žádnému z účastníků řízení nepřiznal právo na jejich náhradu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Česká Lípa 13. září 2022

Mgr. Hana Cholastová
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Petry Kořínkové a soudkyň JUDr. Lenky Rutové a Mgr. Heleny Bláhové ve věci

žalobce: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, IČO 72080043
sídlem 1. máje 97/25, 460 07 Liberec

proti
žalované:

[redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Vogelem
sídlem Sokolovské nám. 312/1, 460 01 Liberec

o určení neúčinnosti darovací smlouvy, o obnově řízení, o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 13. září 2022, č.j. 51 C 24/2012-272,

takto:

- I. Usnesení okresního soudu se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením byla výrokem I. zamítnuta žaloba na obnovu řízení a výrokem II. bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení. Žalovaná se obnovy řízení domáhala z důvodu, že podnikání jejího syna [redacted] (dále jen [redacted]), z něhož vzešly pohledávky žalobce, vedl ve skutečnosti její manžel [redacted] (dále jen [redacted]). Ten byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 11. 2021, č. j. 31 T 116/2013-1417 (dále jen „rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1417“) pravomocně zproštěn obžaloby pro zločin kráčení daně, poplatku a jiné podobné dávky, přičemž předmětem trestního řízení byly i daňové doklady, které žalobce označil za fiktivní a na jejichž základě doměřil daň. Trestní soud tak dospěl k jinému závěru než žalobce při daňové kontrole a jeho rozsudek je pro ostatní řízení závazný. [redacted] byl ve skutečnosti obětí podvodu jiných osob. Dodatečné platební výměry žalobce ze dne [redacted] (dále jen „dodatečné platební výměry žalobce“) tak nemohou obstát a nikdy neměly být vydány. Žalobce nemá vůči žalované ani vůči jejímu synovi žádnou splatnou pohledávku a nemohl se proto domáhat ani určení relativní neplatnosti darovací smlouvy. O existenci zprošťujícího rozsudku č. j. 31 T 116/2013-1417 se žalovaná dozvěděla až dne 23. 2. 2022, proto jej nemohla uplatnit v původním řízení. Žalobce s žalobou na obnovu řízení nesouhlasil s tím, že důvodem zproštění obžaloby [redacted] byla skutečnost, že se orgánům činným v trestním řízení nepodařilo bez pochybností zjistit, že k výkonu prací, jejich převzetí a fakturaci nedošlo, neboť ve výpovědích byly značné rozpory a skutkový stav nebylo možno zrekonstruovat tak, aby o něm nebyly pochybnosti, což bylo nutno hodnotit ve prospěch obhajoby. Proto výsledek trestního řízení nemůže nijak ovlivnit daňové řízení a pohledávky žalobce jsou nadále pravomocné a vykonatelné. Okresní soud vyšel ze zjištění, že předmětem obnovy řízení je rozsudek ze dne 20. 4. 2018, č. j. 51 C 24/2012-168,

jímž bylo určeno, že darovací smlouva ze dne [redacted] již dárce [redacted] daroval žalované budovu č. p. [redacted], která je součástí pozemku p. č. [redacted] pozemek p. č. [redacted] pozemek p. č. [redacted] pozemek p. č. [redacted] a pozemek p. č. [redacted] zapsané na LV č. [redacted] v k. ú. [redacted] (dále jen „Darovací smlouva“), je neúčinná vůči žalobci. Tento rozsudek byl potvrzen rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 20. 6. 2019, č. j. 29 Co 77/2019-207. Právní moc těchto rozhodnutí nastala dne 25. 7. 2019, rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1147 byl obhájci [redacted] a současně právnímu zástupci žalované doručen dne 25. 1. 2022. Podle rozsudku č. j. 31 T 116/2013-1147 byl [redacted] zproštěn obžaloby, že jako osoba zmocněná k vedení a řízení podnikatelské činnosti [redacted] v přesně nezjištěné době nechal účetní zaevidovat do účetnictví [redacted] jako pravé listiny označené jako faktury, a to spolu s výdajovými doklady dokládajícími jejich tvrzené uhrazení, ač nebylo uskutečněno žádné plnění, přičemž tohoto jednání se dopustil za účelem ponížení daňové povinnosti, zejména k DPH. Důvodem zproštění obžaloby byla skutečnost, že nebylo bez pochybností zjištěno, že by k výkonu prací, jejich převzetí a fakturaci nedošlo. Okresní soud poté dospěl k závěru, že žaloba na obnovu řízení byla podána včas v zachované lhůtě dle ustanovení § 233 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) a že žalovaná uplatňuje důvod obnovy podle § 228 odst. 1 písm. a) o. s. ř., tj. že je zde rozhodnutí, které bez svého zavinění nemohla v řízení použít a toto rozhodnutí může přivodit pro ni příznivější rozhodnutí ve věci. Tak tomu ale není, neboť rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1147 nijak neprokazuje neexistenci vymáhatelných pohledávek žalobce a nejde ani o rozhodnutí, jímž by byl soud v nalézacím řízení vázán ve smyslu § 135 odst. 1 o. s. ř., neboť jím nebylo rozhodnuto o spáchání trestného činu a o tom, kdo jej spáchal, ale jde o rozhodnutí, jímž byl obžalovaný zproštěn obžaloby. Proto okresní soud žalobu na obnovu řízení zamítl podle § 235e odst. 1 o. s. ř. pro nenaplnění důvodu pro obnovu řízení. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 235a odst. 2 o. s. ř. a nepřiznal nárok na jejich náhradu žádnému z účastníků, neboť žalovaná nebyla v řízení o obnově řízení úspěšná a žalobci žádné náklady řízení nevznikly.

2. Proti tomuto usnesení podala včasné odvolání žalovaná. Namítá, že dodatečné platební výměry žalobce byly vydány na základě velmi krátkého a omezeného dokazování, při němž řadu zjištěných skutečností žalobce nebral v potaz, stejně jako výpovědi některých svědků, a rozpory, které vyšly najevo nijak neřešil. Okresní soud pak v řízení odmítl provést výslechy svědků, které žalovaná navrhovala a kteří byli vyslechnuti až v trestním řízení. Okresní soud odmítl i přerušování řízení do doby pravomocného skončení trestního řízení a nebral v potaz ani znalecký posudek [redacted] který dospěl k závěru, že firma jejího syna nemohla práce o takovém rozsahu vykonat sama a musela si k jejich provedení najmout další osoby. [redacted] byl stíhán právě proto, že měl fakturami fiktivně ponížovat daňovou povinnost firmy, ale byl obžalovaný v plném rozsahu zproštěn. Ihned po skončení trestního řízení podal [redacted] návrh na zrušení dodatečných platebních výměr žalobce, ale řízení bylo zastaveno pro uplynutí lhůty pro podání takového návrhu. Ke zrušení dodatečných platebních výměr žalobce tedy nedošlo a ani nedojde. V současné době tak existují dodatečné platební výměry žalobce, které vycházely z toho, že vystavené daňové doklady byly fiktivní, a taktéž rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1147, který vychází z toho, že firma [redacted] nemohla práce sama uskutečnit, musela za ně zaplatit a mohla ponížovat daňový základ. Tato rozhodnutí jsou navzájem v rozporu a žalobce se domáhá zaplacení daňových nedoplatků, které ve skutečnosti nikdy neexistovaly. Rozhodl-li okresní soud v takové situaci, že je vázán jen rozhodnutím o vině a že není důvod pro obnovu řízení, postupoval zcela formalisticky, v rozporu s právem na spravedlivý proces a v rozporu s dobrými mravy a jeho rozhodnutí vede fakticky k tomu, že osoba, která byla zproštěna obžaloby, je nadále povinna hradit dluhy vzniklé z jednání, ohledně něhož byla viny zproštěna, a hrozí jí, že přijde i o dům. Žalovaná dále namítá, že rozhodnutí okresního soudu zasahuje do jejího práva vlastnit majetek, když bylo zjištěno, že dodatečné platební výměry žalobce byly vydány nesprávně, byť je kvůli uplynutí lhůty již není možné zrušit. Uplynutí lhůty však bylo způsobeno výhradně délkou

trestního řízení, kterou žalovaná nemohla nijak ovlivnit. Cituje z rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. Pl. ÚS 34/09, které řeší střet různých práv a možné ochrany a podle něhož dle jejího názoru okresní soud nepostupoval. Poukazuje též na to, že její syn byl ve skutečnosti poškozeným, ale stát se odmítl zabývat trestním oznámením týkajícím se osoby [REDAKCE]. Je přesvědčena, že žalobce nemá vůči ní ani jejímu synovi žádnou splatnou pohledávku, nebyl nijak poškozen a nemůže se domáhat určení relativní neplatnosti Darovací smlouvy. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadené usnesení změnil a obnovu řízení povolil.

3. K odvolání žalované se podáním ze dne 21. 11. 2022 vyjádřil žalobce. Uvádí, že setrvává na svém stanovisku. Daňový subjekt [REDAKCE] se již v průběhu daňové kontroly snažil zbavit obchodního majetku své firmy, převést majetek na třetí osoby a vyhnout se případným dopadům daňové exekuce. Toto jeho jednání bylo vedeno snahou zkrátit věřitele na uspokojení jeho pohledávek. Z rozsudku č. j. 31 T 116/2013-1417 žádným způsobem neplyne, že by dodatečné platební výměry žalobce byly vydány nesprávně, hlavním důvodem pro zprošťující výrok byla zásada *in dubio pro reo*, tedy existence pochybností soudu, které musely být vykládány ve prospěch obžalovaného. Tímto rozsudkem tedy nemůže být prokázána neexistence pohledávek žalobce. Argumenty žalované, na nichž zakládá názor, že rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1417 a dodatečné platební výměry žalobce jsou navzájem v rozporu, nejsou přiléhavé. Daňové pohledávky žalobce jsou pravomocné a vykonatelné podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Proto žalobce navrhuje, aby odvolací soud žalobu na obnovu řízení zamítl.
4. Krajský soud účastníky podle § 214 odst. 3 o. s. ř. vyzval, aby sdělili, zda souhlasí s projednáním věci a rozhodnutím odvolacího soudu o odvolání žalované bez nařízení ústního jednání, tedy v nepřítomnosti účastníků s tím, že nevyjádří-li se účastníci ve stanovené lhůtě, bude soud předpokládat, že s rozhodnutím o odvolání bez nařízení jednání souhlasí. Žalobce dne 26. 4. 2023 sdělil, že s tímto postupem souhlasí. Žalovaná se na výzvu odvolacího soudu nevyjádřila, proto byl její souhlas s rozhodnutím o odvolání bez nařízení jednání předpokládán.
5. Krajský soud poté přezkoumal napadené usnesení, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
6. Žalobu na obnovu řízení lze podat jen z taxativně uvedených důvodů dle § 228 odst. 1 o. s. ř. Ustanovení § 228 odst. 1 písm. a) o. s. ř. stanoví, že žalobou na obnovu řízení účastník může napadnout pravomocný rozsudek nebo pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, jsou-li tu skutečnosti, rozhodnutí nebo důkazy, které bez své viny nemohl použít v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a o. s. ř. též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci. Podle § 228 odst. 1 písm. b) o. s. ř. je důvodem pro obnovu řízení, lze-li provést důkazy, které nemohly být provedeny v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a o. s. ř. též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci. V obou případech tedy jde o současné naplnění podmínek novosti důkazu/skutečnosti/rozhodnutí a příznivosti pro rozhodnutí ve věci.
7. Podstatou žaloby na obnovu řízení v dané věci je tvrzení žalované, že rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1417 je novým rozhodnutím, které nemohla v předchozím řízení použít a které je pro rozhodnutí věci zásadní, protože prokazuje, že dodatečné platební výměry žalobce byly vydány nesprávně a pohledávky žalobce tedy neexistují, a může tak vést k pro ni příznivějšímu rozhodnutí věci.
8. Předně je třeba uvést, že odvolací soud je toho názoru, že žalovanou nebyl uplatněn důvod pro obnovu řízení ve smyslu § 228 odst. 1 písm. b) o. s. ř. Tento důvod se totiž týká jen důkazů, jejichž provedení nebylo v původním řízení možné, avšak nyní provedeny být mohou, tj. důkazů, které účastník v původním řízení řádně označil, ale nemohly být provedeny z objektivních příčin

(např. výslech svědka, který byl toho času nedosažitelný). Rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1417 žalovaná v původním řízení jako důkaz neoznačila a ani tak učinit nemohla, neboť tento ještě neexistoval, proto nemůže být uplatněn jako důvod pro obnovu řízení ve smyslu § 228 odst. 1 písm. b) o. s. ř.

9. Podle § 228 odst. 1 písm. a) o. s. ř. jsou skutečnosti a důkazy nové, pokud je účastník řízení, přestože v době původního řízení existovaly, nemohl bez své viny použít (proto, že o nich nevěděl a ani jinak z procesního hlediska nezavinil, že nesplnil povinnost tvrzení nebo důkazní povinnost). Důvodem obnovy řízení ale nemohou být skutečnosti, které nastaly až po skončení původního řízení, neboť to by bylo v rozporu s § 154 o. s. ř., který stanoví, že pro rozsudek je rozhodující stav v době jeho vyhlášení. Toto však neplatí pro nové rozhodnutí (např. rozhodnutí jiného soudu či správního orgánu), což je případ dané věci. Proto je třeba se zabývat otázkou, zda toto nové rozhodnutí je či není způsobilé přivodit pro žalovanou příznivější rozhodnutí ve věci, případně zda řeší předběžnou otázku ve smyslu § 135 odst. 1, 2 o. s. ř., jejíž zodpovězení bylo rozhodné pro výsledek původního řízení.
10. Rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1417 takovým rozhodnutím není, neboť otázkou rozhodnou pro výsledek původního řízení byla otázka, zda jsou naplněny podmínky pro vyslovení neúčinnosti Darovací smlouvy ve smyslu § 42a odst. 1 zákona č. 41/1964 Sb., občanský zákoník, tj. mimo jiné zda žalobce má vymahatelnou pohledávku vůči [REDAKCE]. Na tuto otázku v rozporu s přesvědčením žalované rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1417 žádnou odpověď neposkytuje. Pokud by v trestním řízení byl vydán odsuzující rozsudek, byl by soud jeho rozhodnutím vázán podle § 135 odst. 1 o. s. ř., a to včetně skutkových zjištění trestního soudu (srovnej stanovisko Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 10. 1979, sp. zn. Cpj 35/78). V trestním řízení však odsuzující rozsudek vydán nebyl, byl vydán rozsudek zprošťující, kterým v civilním soudním řízení není soud vázán (s výjimkou případů, kdy hmotné právo spojuje subjektivní právo přímo s existencí nebo neexistencí určitého trestného čin, což však není případ dané věci). Ze skutkových zjištění trestního soudu ve věci sp. zn. 31 T 116/2013 navíc ani nevyplývá, že se obžalovaný jednal, které mu bylo přičítáno, nedopustil, vyplývá z něj jen to, že trestní soud měl pochybnosti o tom, zda se tak stalo. Pochybnosti o tom, zda se nějaká skutečnost stala či nestala, však nelze zaměňovat skutkovým zjištěním. Žalovaná závěry trestního soudu dezinterpretuje, když uvádí, že trestní soud zjistil, že firma [REDAKCE] nemohla práce sama uskutečnit, musela za ně zaplatit a mohla tedy ponížít daňový základ. K takovým závěrům trestní soud nedošel, když své rozhodnutí zjednodušeně řečeno založil na tom, že se mu na základě dokazování nepodařilo rekonstruovat skutkový stav tak, aby o něm nevznikaly důvodné pochybnosti. Jinými slovy, konstatování, že nebylo zjištěno, že by k výkonu prací, jejich převzetí a fakturaci nedošlo, nelze volně zaměňovat s konstatováním, že bylo zjištěno, že k výkonu prací, jejich převzetí a fakturaci došlo. Závěr, že ke zdanitelným plněním mohlo dojít, pak není totožný se zjištěním, že k nim skutečně došlo. Dodatečné platební výměry žalobce nebyly zrušeny a nadále představují pravomocná a vykonatelná rozhodnutí o existenci a výši daňové povinnosti, jimiž soud ve smyslu § 135 odst. 2 o. s. ř. na rozdíl od rozsudku 31 T 116/2013-1417 vázán je. Rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1417 s těmito platebními výměry není a nemůže být v žádném rozporu, protože existenci a výši daňové povinnosti [REDAKCE] neřeší. Lze tak ve shodě s okresním soudem uzavřít, že rozsudek č. j. 31 T 116/2013-1417 není důvodem pro obnovu řízení, když nejde o rozhodnutí ve smyslu § 228 odst. 1 písm. a) o. s. ř., které by bylo způsobilé přivodit pro žalovanou příznivější rozhodnutí ve věci.
11. Okresní soud rozhodl správně i o nákladech řízení. Podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 235a odst. 2 o. s. ř. by na jejich náhradu měl mít nárok žalobce, která byl v řízení plně úspěšný. Žalobci však žádné náklady nevznikly, a proto okresní soud rozhodl správně tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

12. Odvolací soud proto usnesení okresního soudu v obou výrocích podle § 219 o. s. ř. jako správné potvrdil.
13. V odvolacím řízení byl procesně úspěšný žalobce, kterému však žádné náklady nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (§ 142 odst. 1 o. s. ř., § 224 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

Lze proti němu podat dovolání do dvou měsíců ode dne doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného práva nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má být dovolacím soudem vyřešená první otázka posouzena jinak.

Dovolatel musí být pro sepsání dovolání zastoupen advokátem, pokud není fyzickou osobou, která má právnické vzdělání nebo právnickou osobou, za kterou jedná osoba s právnickým vzděláním.

Liberec 25. května 2023

JUDr. Petra Kořínková v. r.
předsedkyně senátu

Jana
Podracká

Digitálně
podepsal Jana
Podracká
Datum: 2023.05.29
14:00:05 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Podracká.